

lingen er blevet paastaet, at det Arbejde, som er præsteret, og som er saa vidt fremme, at de to Hovedbygninger, selve Fængselsbygningerne, allerede nu er vidt fremskredne og under Tag, skulde være daarligt eller dyrt; tværtimod er Forholdet det, at det, saa vidt man kan bedømme det, er et fortræffeligt Stykke Arbejde og udført til en billig Pris.

Hvad Voldgiftssagen drejer sig om, er ikke en Anklage mellem to Personer, men det er en Anklage mod én Person, mod Arkitekten. Og naar jeg i Forgaars talte om det Spørgsmaal og gør det igen i Dag, er det ikke, fordi jeg personlig har noget som helst mod Arkitekten, men fordi det er Nyborg-Haandværkerne, der oprindelig have givet Anledning til den Strid, som er fremkommen mellem Fængselsdirektøren og Fængselsarkitekten, og jeg har været, man kan sige det frivillige eller ufrivillige Medlem. Derfor føler jeg det som en absolut Pligt for mig at vidne i denne for de to Mænd saa vigtige Sag paa den Maade, jeg gjorde i Forgaars, og som jeg gentager her, naar jeg siger, at Striden er fremkaldt ved, at Arkitekten for det første har brugt ganske utilstrækkelige Licitationsbetingelser, saaledes som det ogsaa her i denne Sal er blevet fremhævet fra anden Side, Betingelser, om hvilke Ingeniør Svend Koch siger, at hvor der er brugt Linier, burde der have været brugt Sider til at beskrive Arbejdet, idet det ellers er ganske umuligt at sammenligne Tilbudene. Og personlig skal jeg tilføje, at disse utilstrækkelige Licitationsbetingelser jo desværre føre med sig, at der fra hvem, der vil, kan fremsættes Mistanke om, at Arkitekten ikke er fuldt retfærdig i sin Afgørelse. Jeg siger ikke, at han har været uretfærdig, jeg tror snarere, at det er andre Forhold, der have gjort, at han er kommen til en saa uheldig Indstilling, som han er. Jeg siger kun, at der kan rejses Mistænkeliggørelse. Forholdet er nemlig det, at det næste Punkt, som kan bebrejdes Arkitekten, er, at han indstillede et Tilbud til Antagelse af Justitsministeriet, som bag efter har vist sig langt fra at være det, han sagde, nemlig det billigste; det har vist sig at være det dyreste. Og endelig, hvad jeg, som jeg nævnede forleden Dag, hørte af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at han endog ved sin Indstilling har undladt at vedlægge Dokumenter, som vare afgørende, naar man vilde trænge til Bunds i Forstaaelsen af, hvilket Tilbud der virkelig var det billigste. Men yderligere

synes jeg, jeg har Ret til at rette en skarp Bebrejdelse mod Arkitekten, fordi han, da jeg paa Nyborg-Haandværkernes indtrængende Opfordring kom og sagde til ham: Der maa være noget galt, Hr. Arkitekt, der er sket noget her, som ikke kan hænge rigtig sammen, nægtede at optage Sagen til ny Undersøgelse. Den, som optog Sagen til ny Undersøgelse, var altsaa Fængselsdirektøren med hans høje foresatte, Justitsministerens, Billigelse.

Det er de faktiske Forhold med Hensyn til Straffeanstalten ved Nyborg. Det er altsaa ikke noget Pengespørgsmaal; her er altsaa ikke spildt noget som helst i Retning af Penge, det er et rent og skært personligt Spørgsmaal, i hvilket Arkitekten er den anklagede og Fængselsdirektøren Anklageren. Det forekommer mig, at enhver i denne Sal, der ønsker Renhed og Retfærdighed gennemført i ethvert Statsforhold, maa yde Justitsministeren og Fængselsdirektøren fuld Tilslutning i det, som her er sket, i deres Holdning i den overfor Arkitekten rejste Sag.

Martin Olsen: Jeg beder undskyldte, at jeg ogsaa opholder mig nogen Tid, dog ikke ret længe, ved den samme Sag, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) talte om, fordi jeg synes, at der i denne Sag mangler Klarhed over noget, som jeg gerne vil have Klarhed over. Jeg gør den Bemærkning, at jeg havde den Ære at være Medlem af det Udvalg, som havde Spørgsmaalet om Opførelsen af Nyborg Fængsel til Overvejelse, og alle, der havde med det at gøre, ville erindre, hvilket overordentligt Hastværk der var for at faa dette Foretagende færdigt. Ministeren erklærede, at han ca. 1 Maaned i Forvejen havde faaet Kommissionens Betænkning i denne Sag, og han lod saa paa Grundlag af et tidligere udarbejdet Forslag af Hr. Nyebølle udarbejde foreløbige Planer for et Fængselovre ved Nyborg. Jeg konstaterede den Gang, at alting forelaa saa skødesløst og i den Grad uordentligt, at det var ganske umuligt for os andre at danne os nogen Mening derom, og det indrømmede Ministeren ogsaa var Tilfældet. Han sagde saaledes: Jeg har ikke været i Stand til at fremkomme med noget bedre Forslag; men vi andre gik ud fra, at der maatte kunne skaffes noget bedre til Veje, og det arbejdede vi paa i Udvalget. Som sagt, der var stort Hastværk med Sagen. Første Behandling fandt Sted den 18. Marts, og allerede den 26. April, altsaa godt en Maaned efter,